

[Arbejdsministeren.]

omkostningsdæmpning, som dette lovforslag sætter ind, fører til det resultat, at der til gengæld ikke kommer en dyrtidsportion som følge af januarpristallet, som ellers kunne tænkes at komme. Hvis dette er den udvikling, der viser sig — og det er, som jeg nævnte, særdeles tænkeligt — ja, så vil til marts næste år situationen være den samme, som den er nu, set ud fra et overenskomstfornyelsessynspunkt.

Den tredje mulighed, der kan tænkes, er, at ingen af de to ting, jeg her har nævnt, gør sig gældende. Så er det ikke let at forstå, hvorfor den omstændighed, at arbejdsgivernes omkostninger ikke er skruet i vejret et halvt år før den 1. marts næste år, skulle føre til særlige komplikationer for overenskomstforhandlingerne.

Med disse bemærkninger håber jeg at have appelleret til lidt mere klarhed i oppositionspartiernes standpunkt til forslaget her, og jeg takker regeringspartierne for deres tilslutning til forslaget.

Kurt Brauer: Jeg ville naturligvis ikke kunne gå hjem med god samvittighed i dag, før jeg havde fået bortvejret enhver tvivl hos hr. Sigsgaard og arbejdsministeren, som har fundet hinanden i et forsøg på at dreje op under SFs tanker om, hvad vi mener om styrede investeringer, på en sådan måde, at der gerne skulle ligge et eller andet og svæve om, hvad vi i grunden er ude på. Vi har sagt det før, at tilskud til erhvervslivet har vi set på utallige faconer. Vi har været meget uenige mange gange med hensyn til indkradningsfaconerne, men vi er ikke uvillige til at diskutere tilskud til erhvervslivet. Vi skal erkende, at med den elendige måde, man har tilrettelagt Danmarks økonomi på, kan der virkelig godt være et behov for at yde tilskud, men så er der rigtignok betingelserne, og de er blevet nævnt hver gang. Også af hr. Krog Hansen i hans indlæg her blev det nævnt, hvilke betingelser vi stiller for at yde tilskud til erhvervslivet; jeg skal ikke trætte

med en gentagelse, men henviser til fortrykket fra førstebehandlingen.

Til gengæld har arbejdsministeren bragt tvivl i mit sind, for hans tale heroppefra lagde ligesom op til, at nu, når vi skal til at behandle SFs forslag om virksomhedsledelse og om demokrati på arbejdspladsen, var arbejdsministeren positivt stemt. Er det sådan, at vi her i sidste sekund kan lave en forhandling: arbejdsministeren går ind for vores forslag her om nogle dage, og jeg går ind for dette lovforslag? Er det det, arbejdsministeren lægger op til? Er det en principgodkendelse af SFs forslag om et par dage, så bliver det nemlig interessant. Så kan vi måske bede om at få udskudt forhandlingerne her et par timer og så se, om vi kan fikse noget sammen i sidste øjeblik.

Anker Jørgensen: Hr. Asger Jensen har i den tidligere debat været inde på, at man nok savnede nogle økonomer til at vejlede socialdemokratiet, og i øvrigt også, at man i fagbevægelsen burde have nogle økonomer, som kunne vejlede — og altså vejlede på den måde, som det passer det konservative folkeparti bedst. Må jeg til hr. Asger Jensen og hans bemærkninger om, at vi trænger til vejledning og klogskab, sige, at for det første har vi økonomiske rådgivere, cand. polit. er en masse, både i socialdemokratiet og i fagbevægelsen. For det andet har jeg noteret mig, at de fleste økonomer, som har deltaget i debatten om det forslag, som arbejdsministeren har fremsat, er enten meget skeptiske eller direkte modstandere, ja, oven i købet betragter dette forslag som den dårligst tænkelige form for offentlige tilskud til fremme af dansk erhvervsliv, man overhovedet kan tænke sig. Det var altså nogle af de økonomiske rådgivere, i øvrigt uden for fagbevægelsen, jeg har lyttet til. Hvis specielt dette forslag skulle være fostret af en økonom, så er jeg uhyre skeptisk over for forslaget og må altså sige, at jeg tror egentlig ikke, vi sådan uden videre skal regne med, at økonomerne har de geniale løsninger. Jeg